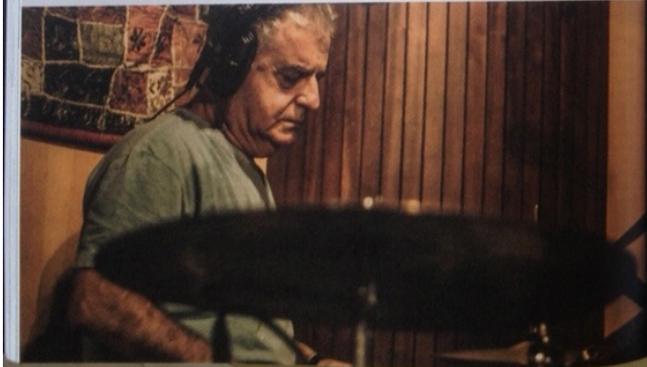

Leo Minax til højre og Paulo Braga og Tom Jobim i midten. De er på et hotel i Rio de Janeiro. Foto: Christian Gifford

BRASILIANSK MESTER MED VARM LINJE TIL ELIS & TOM

Paulo Braga var i København for at genopføre det klassiske album fra 1974 med Elis Regina og Antonio Carlos Jobim. Vi mødte ham på vej til lufthavnen.

Her er historien

Paulo Braga har fået kælenavnet Paulinho – Lille Paul. Men det er man ud over den nu 70-årige tromme-maestros karriere, er det ikke noget småt over tingene. Paulinho fra byen Guarani i delstaten Minas Gerais er en lille gigant, både når det gælder vigtige optrædte i krydsfeltet mellem Música Popular Brasileira og jazz og siden i en årrække i New York. Kapaciteter som Gal Costa, Egberto Gismonti, Gilberto Gil, Cartão Veloso, Chico Buarque og Marisa Valle er blandt dem, som har brugt Paulo Braga som musikarrangør og tæller ikke mindst et samarbejde med saxofonisten John Henderson på *tribute*-pladen til Jobim under titlen DOUBLE RAINBOW, der kom i 1995 og hvor Braga delte jobbet som trommeslager med Jack DeJohnette. Her spillede en anden brasiliansk pianist med udslægt: Eliane Elias.

Når man taler om den brasilianske star Minas Gerais, kommer mange uafslægtet til at tænke på Milton Nascimento, og det er heller ikke helt forkert, når man taler om Paulo. De søgte begge i 1960'erne ind til statens hovedstad og dannede i Berimbau Trio snart fundamentet for pianisten Wagner Trios udsættelse ved fygelet. Milton begyndte nemlig som bassist, og med Paulo ville han efterfølgende søge mod syd, til byen alle veje fører til i Rio de Janeiro ville de begge siden komme til at præge scenen.

I Paulo Bragas tilfælde var mødet med en gudekunst og romantisk sangerinde, som samtidig besad en stemme af den slags, man bare aldrig glemmer. Han mødte barstjernen, som nu er blevet voksen og klar til at sætte sit udelelige præg på latin-musik herude. Han mødte Elis Regina.

Siden kom han til Los Angeles med de unge lever og Elis og mødte mesteren Jobim til indspilningen af klassikeren ELIS & TOM. Her blev tråden taget op fra den berømte plade med Vinícius de Moraes, men med al respekt for Astrud Gilberto fandt Tom Jobim i Elis Regina en sangerinde, som havde et helt specielt præg, hvilket var tydeligt allerede på pladens åbningssanger *Água de Março*.

Paulo Braga er i Danmark for at spille på Copenhagen Jazz Festival med den danske Brasiliansk-kendte og pianist, Steen Rasmussen, som sidste år begik et lille mesterværk i form af pladen *10 MEJOR DE CADA CASA*. Det er nu på falderebet, og selvom Leo Minax agerer snarere travl manager med stopper i arbejdet, for den danske pianist har fået et lidet befærdende og er på vej på skadesuen, hvilket har rystet Paulo.

Alligevel sætter vi os ned til en snak om den vellykkede turné med de danske musikere, som Paulo Braga er meget glad for, ikke mindst fordi de spiller knivskarp samba i rytmen 7/4, når det den brasilianske mestertrommeslager ikke har gjort i årevis.

Men også til en tur ind ad memory lane i forbindelse med Elis Regina og Antonio Carlos Jobim.

Stærkede med Milton

—Kom du fra en familie med musik?
—Min farfar blev spillet akustisk guitar og fløjte, og vi havde et dansband, da jeg var ti år. Jeg spillede perkussion i søndagskolen, altså tamburin, lilleramme og pandero. Det var men at boede i Guarani en lille by i Minas Gerais, der ligger fem timer fra Belo Horizonte. Da jeg var alder, flyttede vi ind til Belo Horizonte og begyndte at møde musikere, folk som bassisten Paulinho Horta, som var guitaristen Toninho Horta storebror. Det var i 1963.

—Men så lærte jeg meget virkelig godt. Pianisten Wagner Trio og Milton [Nascimento]. Milton og Wagner med et kæmpe stort sort hår spillede noget, og bagefter forsøgte de at de havde en klub, Berimbau Club, hvor de spillede jazz. Og de inviterede mig. Wagner spillede og Milton sang *Stade By* hurtigt, så vi havde Berimbau Trio, hvor Milton spillede kontrabas og jeg spillede trommer.

—Milton begyndte at gå til akustisk guitar hos Paulinho Horta på det tidspunkt. Og Paulinho fortalte mig at på tre måneder kunne *Bossa*, som vi kaldte ham, spille bedre end mig! Utrolig fyr. Men vi spillede en masse med den trio i årene 1965 til 67.

—Men så flyttede Milton til Rio de Janeiro og Wagner Trio flyttede til São Paulo.

—Hvad inspirerede dig, da du voksede op?

—Gennem min opvækst lyttede jeg meget til Antonio Carlos Jobim, men også klassisk musik, John Coltrane, Miles Davis, Art Blakey, trommeslageren Edson Machado og selvfølgelig Elvis Jones, som var min helt store inspiration.

—Hvordan kom du til at spille med Elis Regina?

